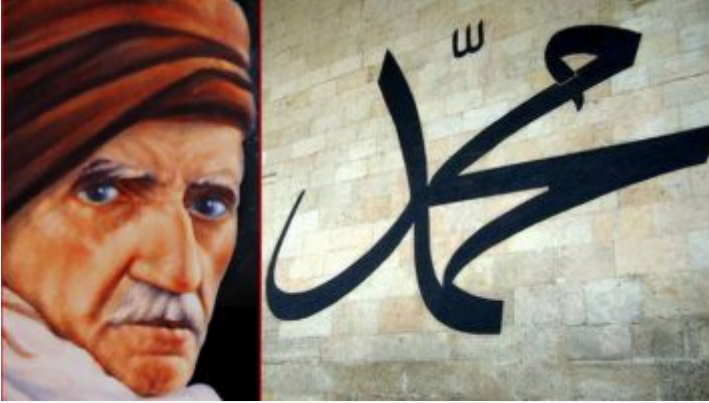
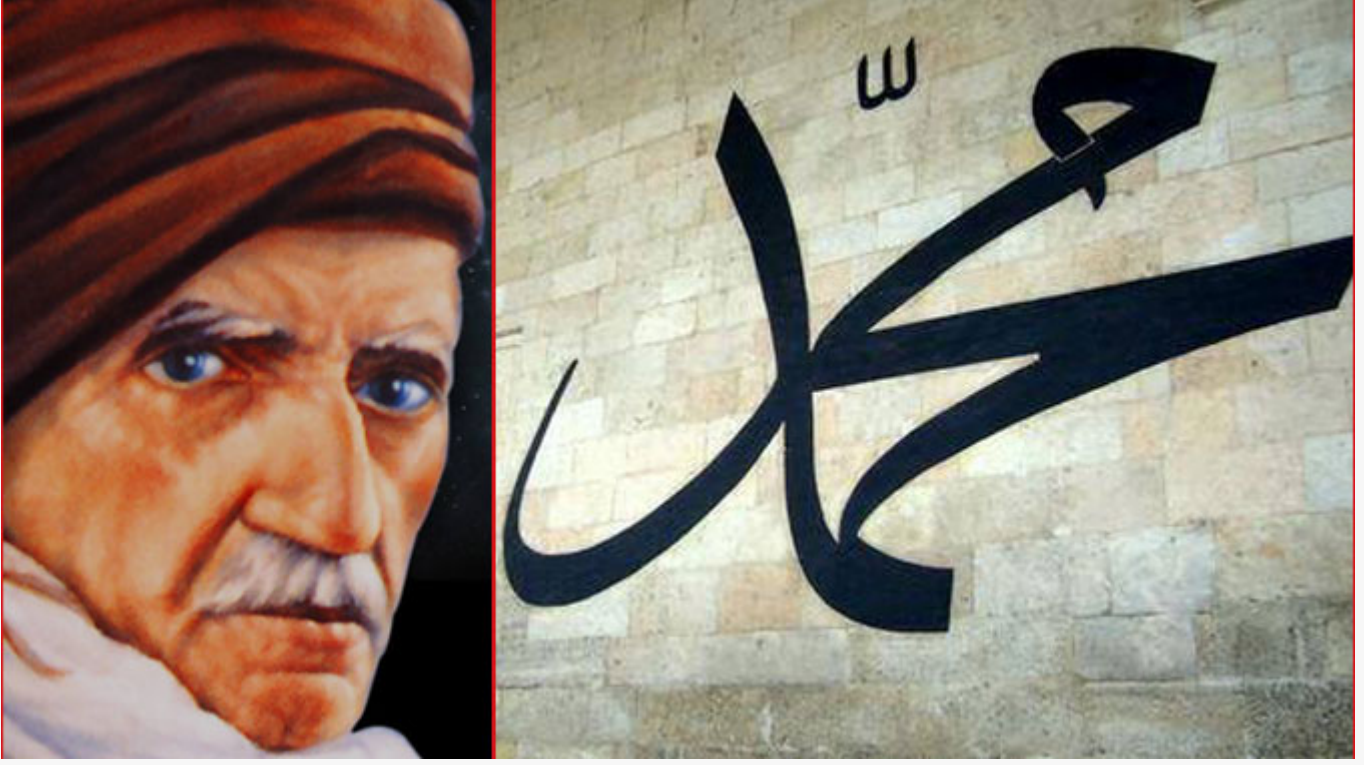

Bediüzzaman'ın diliyle Hazret-i Peygamber (asm)

Her yıl 20 Nisanı içine alan hafta Türkiye'de "Kutlu Doğum

Haftası" olarak kutlanmaktadır.

Bu itibarla Peygamberimizin (asm) misyon ve vizyonundan kesitler sunmaya çalışacağım.

Yeryüzünde yaşamış insanların en mümtaz ve müstesna fertleri, Hz. Adem (as) ile başlayan peygamberler zincirinin en son ve en mükemmel halkasını da, son peygamber Hz. Muhammed (asm) teşkil eder.

Zira Hz. Peygamber (asm) insanlığın iftihar tablosudur. On dört asırdan beri ortaya koyduğu insanlığın menfaatine olan her meselede hiç kimse tenkit edememiş ve fikirleri karşısında en büyük mütefekkirler el pençe divan durmuşlardır.

Hız. Peygamber (asm), Kâinatın yaratılmasına sebep teşkil edendir.

Hadis olarak rivayet edilen sözde şöyle anlatılmaktadır: "Eğer sen olmasaydın kâinatı yaratmazdım."1 Hz. Muhammed (asm), "Kâinat mescidinde ve camisindeki Mekke mihrabında bütün ehl-i imana imam, Medine minberinde bütün insanlara hatiptir."2 Hz. Muhammed (asm), eşyaya mânâ kazandıran ve şu Kâinat ağacının hem çekirdeği ve hem de semeresi olduğunu Bediüzzaman Mesnevî-i Nuriye adlı esrinde ifade eder ve Hz. Peygamberi (asm) şöyle tavsif eder: "Şu gördüğün büyük âleme büyük bir kitap nazarıyla bakılırsa, nur-u Muhammedî (asm) o kitabın kâtibinin kaleminin mürekkebidir. Eğer o âlem-i kebir bir şecere tahayyül edilirse, nur-u Muhammedî hem çekirdeği, hem semeresi olur.

Eğer dünya mücessem bir zîhayat farz edilirse, o nur onun ruhu olur.

Eğer büyük bir insan tasavvur edilirse, o nur onun akli olur. Eğer pek güzel şaşaalı bir cennet bahçesi tahayyül edilirse, nur-u Muhammedî onun andelîbi olur. Eğer pek büyük bir saray farz edilirse, nur-u Muhammedî o Sultan-ı Ezelin makarr-ı saltanat ve haşmeti ve tecelliyat-ı cemaliyesiyle âsâr-ı san'atını hâvi olan o yüksek saraya nâzır ve münâdi ve teşrifatçı olur.”2

Bundan dolayı insanlık O'nu anlamak mecburiyetindedir. Günümüzde insanlığın asıl ızdırabı, Kâinatın Efendisi Hz. Muhammed'i (asm) tam manasıyla tanınamış, hakikî şahsiyetini bilememiş olmasından ve getirdiği esaslara karşı lâkayt kalmasından, onlara aşk ve şevk içinde kucak açamayışından kaynaklanmaktadır. Dünyanın mânevî sıkıntıda oluşu da, anarşi ve huzursuzluk içinde bunalması da bundan doğmaktadır.

Allah'ın Rasûlü Muhammed'in (asm) misyon ve vizyonunun en mühim özelliği, iyilik, hakikat ve iffetin kaynağı olarak kabul edilen ve çok önemli bir mefhum olan Tevhid Prensibi ile birleştirmesidir. Bu prensibin mahiyeti ve gerçeğinden uzak olan bir kimse neyin iyi, doğru ve temiz iffetli olduğunu bilemeyeceği gibi, toplumsal düzeyde iyiliğe, doğruluğa ve saflığa da ulaşamaz. Fert, kendisini tamamen Allah'ın rızasına ve iradesine teslim ettiği takdirde doğru ve dürüst bir toplum zuhur eder. Başka bir deyişle, İslâmî bir toplum, kişinin kendisini bütünüyle yaratıcısının rızasına teslim etmesinin bir neticesidir.3 Her türlü değer ve hayat sistemleri Allah'ın iradesine teslim olan ve vahiyle hayat sahnesine çıkan İslâmî bir toplumu diğer toplumlardan ayıran iki önemli özellik, Lokman Sûresinde şöyle belirtilmiştir:

“Kim güzel davranarak özünü Allah'a teslim ederse o, en sağlam kulpa yapışmıştır. İşlerin sonu Allah'a döner.”4

Nisa Sûresi'nde ise şöyle buyurulmuştur: “Hangi insan, din yönünden, iyilik edici olarak yüzünü Allah'a teslim edip dosdoğru İbrahim dinine tabi olandan daha güzel olabilir? Allah İbrahim'i dost edinmişti.”5

Tamamen “Allah'ın boyasıyla boyanan”6 böyle bir toplumda yaşayan insanların hayatları, ölümleri, ibadetleri, fedakârlıkları ve bütün sosyal, siyasî, iktisadî, ahlâkî ve ruhî amelleri, bunların hepsi Allah'ın boyasını yansıtır. Diğer bir ifadeyle, Kur'ân'da Allah'ın koyduğu ve Rasûlü Muhammed'in uyguladığı kanun, bu toplumda en yüce kanundur. Bu insanların dünyevî ve uhrevî işlerinin hepsi, bütünüyle zikredilen kanunlar tarafından düzenlenir ve yönetilir. Bu, âdil bir İslâm toplumunun yapısıdır. Bu toplumun sosyal ilişkilerde göze çarpan en bariz özellikleri ise, iyilik, doğruluk, adalet ve hayırseverliktir.

Halil ELİTOK

Dipnotlar:

1- El-Aclûni, Keşfu'l-Hafâ, 2/232.

2-Nursî, Said; Mektubât, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul-1994, s. 194.

3- Rahman, Afzalur; Siret Ansiklopedisi, İnkılâb Yayınları, İstanbul-1996, c. 3, s. 139.

4- Lokmân Sûresi, 31/22.

5- Nisâ Sûresi, 4/125.

6- Bakara Sûresi, 2/138.